

Nepotpisani se dopisi ne tiskaju.
Pripremljana se plama tiskaju po b
avu, avak redak. Oglas od 8 ro
dakom staje 60 no., u svaki redak
i ido 5 no.; ili u sljeduće opštijet
ne pogodbe sa upravom. Novi to
ili još poštarskom naputnicom (na
englesko postalo) na administraciju
"Naše Sloga" i mo, proximo i naj
sliku poslu valja točno osmisliti.

Komu list nadležio na vremenu,
zaka to javi odgovarajuću u otvo
rom pismu, na koje se no placa
postačario, ali u izvusu napisao:
"Reklamator".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nestoga sve pokvari". Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Konec prošloga mjeseca iztokla je
predplata onim našim čitateljem, koji
se predplaši za prve pol godine. Mo
limo ih, da čim prije predplatu za
drugu polovicu godine pripošliti izvola.

Ujedno opominjemo one, koji nam
jošte ništa za tokuću godinu neposlaše
i ono, koji nam za prošle godine više
ili manja duguju, da učine jednu i
drugi čim prije svoju dužnost, pak da
uzmognemo i mi svim našim dužnostim
zadovoljiti. Cenna listu naznačena je
na čelu.

Noće noka nam se šalje poštars
kom naputnicom, što je najjeftinije.

• Uprava "Naše Sloga".

Glavna skupščina družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Govor predsjednika.

Dne 12. t. wj. obdržavana bijaše u
Opatijski glavna skupščina družbe sv. Cirila i Metoda, na kojoj izređe predsjednik nje
zin prew. gosp. dr. D. i k. Vito i o
pošto je pozdravio skupščinu i u nju oduš
paučeg odbora i predstavio gostove, vla
dnog povjerenika u osobi dva Alfreda
Meissiusa i pl. Monteale i zastupnika štampe,
slijedeći govor:

Slavna skupščino!
Čestita godjudo!

Notom naše družbe stupi u život i
počela raditi, čutilo se potrebu, da se po
prave neko odredbe njezinih pravila, na
vlastito obziru na to, da se družba bude
mogla imati svoje podružnice. Družta, kojim je svrha podupirati i unapredjivati
akolstvo, kako Šta je to našo državu, ne
mogu obstojat bez takova sredstva; i po
družtu naime moćno podupiraju druž
venu upravu u celiem njezinom dijelovanju,
budući da s jedne strane njihovi odbori
obavješćuju i savjetuju družvene ravn
toštvo o školskim potrebljima dotičnog
okružja, s kruga pako strane podpomagaju
priskrbiti družbi novčana sredstva, koja

potrebuje za postignuće postavljenog si
cilia.

Po predlogu, primljenom u jednoj od
prije odborničkih sjednica, družveni odbor
izradio je načet novih pravila, kojih naj
važnija preinaka sastoji baš u tom, da se
imadu osnovati podružnice u svakom mjestu,
gdje će nadje barem 20 članova.

Ostale preinake od manje su važnosti.
Tako je na primjer, da sjedište družbe biti
će u Opatijsku radi lagljegje ansta
janja, i doista sva odbornička, te
glavna skupščina, koja se se držala od po
stanka družbe, bilo sva u Opatijsku, a nijedna
u Puli. Druga preinaka sastoji se tom, da
osim članova utemeljiteljnih, koji uplate
barem 100 for., i godišnjih ili redovitih,
koji plaćaju jedan forint na godinu, stvo
riće se i članove podupirajuće, koji uplate
barem 25 forinti, i izvanredne, koji pla
ćaju manje od jednoga forinta ili barem
20 novčića na godinu.

Broj odbornika ili članova družvenog
ravnateljstva povećao se od 8 na 9, u
čitatelj u ovaj broj predsjednika i pod
predsjednika. Ustrojilo se nadzorno vijeće
(sindikat) i obranički sud mješav dva re
vizora računa (§. 7. dosadašnjih pravila)
mjesto da glavna skupščina rješava druž
vene pripreme (§. 8. pravila) itd.

O tako prouinčenih pravilih vijeće
je glavnu skupščinu, držano dne 4.
aprila t. g. gdje se je načet uz neznavne
preinake i odobrilo.

Dne 29. istog mjeseca aprila bijaše
izabrani g. tajnik naše družbe izvornik
novih pravila, priznanih odpisom visokog
o. k. cr. namjonačtva u Trstu od 25. aprila
1894. broj 6949. Pošto pak po paragrafu
83. novih pravila prva glavna skupščina
se sastati najduže u roku od 2 mje
soca iza kakvo nadležna politička oblast
bude priznala podnistroj joj pravila, to je
vat odbor na temelju navedenog paragrafa
razvao glavnu skupščinu na 27. prošlog ju
nija t. j. dva dana prije svršetka ustanov
ljene roke. Nu budući da na onu sjet
nici nije došao dostačan broj članova, to
je odbor razvao za danas drugu sjednicu
u kojoj odlučuje na koji broj prisutnih
članova.

Svakako, budući je, kako se konsta
tralo, na današnju sjednicu došlo preko
40 članova, to je očvidno, da ova skup
ščina može voljno odluka stvoriti. Iz iz
vješća g. tajnika našega družva prošitana

u glavnoj skupščini od 4. aprila t. g. mogli
ste, častna gospodo, razabrati, što i koliko
je odstupajući odbor za družbu uradio u
kratkom vremenu svojeg obstanka. Ne
pada nijem izredi svoj sud o tom djelo
vanju, ali ipak on može mirno savjeti iz
javiti, da je radio u korist družbe koliko
su mu silo dopustale. Sad pak, častna
gospodo članovi, od vas zavisi, da za novu
družvenu upravu izaborete ljudje, koji će
biti voljni i kadri sve to više napravljati
na započatoj stazi, ljudi, kojima rodoljublje
nije prazna riječ, već duboko u srcu usta
djeno čuvat. U to im noka nam Bog
pomože! (Dugotrajni živilo!)

D O P I S I .

Iz Lima, polovicom julija 1894. Putu
jući po ovih stranah rudi mogu posla
stiglo po željeznicu iz Kansuvara do Šosičih,
da podujem preko Lima. Zaustavljen se malo
na postaji, pogledam za trenutak oko
sebe i opazim pred sobom veoma krasan
bezručjak "svetog Martina". Odmah mi
oku i sren oblike, zato hajde na vrh
njega, da vidim na novo zasidranu crkvicu
u sv. Martina povrh Lima. Kad sam na vrh
došao, prvi se davan yidik okolo mene;
pogljam dolje pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martinu. Priprevili su mi oni sa
ljaci, da na onom istom mjestu, gdje sada
stoji nova crkvica, bijaše stara; ali da
nitiko od najstarijih ljudi ne pamti, kad se
je unutra mislio. Da jednom bijaše Demo
nijeva crkva, a kasnije da su joj kmeti
pogledali pred se, vidim modro more
u kanalu i romantične strane Limu; eto to
je predjela, koja čovjeka začarava. Kad sam se
naučio ove prirodne ljepote, podjem k te
žakom na bliznje polje, da mi stogod kaži
o sv. Martin

ostanaka; svuda se nalaze komadići luka, kosti itd., zato držim stalno, kad bi se kopalo, moralo bi se naći oruđje i drugih predmeta iz one dobe.

Izpod vrha nad morem pokazali su mi špilju sv. Romualda, u koju polazi procesija iz Kansanara na Križevu. Ova špilja ili pećina je dugu preko 100 metara, unutra imade stalaktita i stalagmita, mu mnogo toga porazbijali su pastiri. Mnogi ju ljudi poštujaju, da se naučuju njezinu krasote, te na sva strane vide se imena tudićnica. Ova pećina u davnina vremenu služila je ljudem za obitailiste, dokle nisu znali za kuće. Unutri nailaze na komade starinskih lomaca.

Negdje trijastom ili četrnaestom stoljeću dodje Francec sv. Romuald u špilju kao pustinjak. On podigne kasnije samostan sv. Florijana na bližnjem brdu "Gradini", kakvih 10 ribnata od sv. Martina pravu jugu. Još i danas se poznaju ruševine samostana i dvije ruke. Samostan bljaše malen, te nemoguće u njemu biti više od dva do tri redovnika. Iz špilje upitni se doliti na Ljudog u gostoni, da se malo odmorim u Stogod založim, otkudava Vam pišem, velestovani gospodine, ove vesti, moleći Vas ujedino, da ih izvolite objelodaniti u Vašem cjenjenom listu.

Patnik.

Sv. Matsj, 16. srpnja 1894. Kao što danas sastavljaju velike i prostrane županije Kastavčine jedinu občinu Kastav, tako su u prvašnje doba sve te županije i sela, dakako onda brojem manja, imala jednu crkvu i groblje, recimo svu crkvenu vlast u Kastvu-gradu. Narod se tekom vremena u pojedinim županijama i selih brojem množio, pa je nastala potreba, da se i izvan Kastva posnagrade crkve, u kojih bi tada puku naredivo bilo obaviti dužnosti, koje mu sv. vjera nalaže. Tako su nastale u občini Kastav sliedeće kapeljanije: Svetomejtska, Rukavčića, Žvojejska, koje i sada spadaju pod župu u Kastvu. Iz prva se u tih crkvah obdržava sano svete mise, dočim se krstilo i mrtvace pokapalo na skupnom groblju sv. Lucije u Kastvu. Kasnije svaka kapeljanija napose sagradila groblje i krstionicu.

Do god. 1862. bila je u našoj kapeljaniji samo malene crkvice ili bolje rekuć kapelica. Puk je uvidio, da je ista prema broju pučanstva premala — te se težkom mukom odluči za gradnju oveće crkve. Težkom mukom odvažio se, — pa kako smo čuli priopovjediti i težkom mukom i trudom dovršio i nabavio najpotrebitije stvari za crkvu, koja i danas obstoji, posvećena na čast sv. Mateju. Prvi namješteni kapelan bio je g. A. Štělin, za njim Fr. Tomić, izvoga Juraj Premađa. Kadno je ovaj g. 1881. neglom i nenađanom smrću umro, premešten bi k nam iz Zvoneće blage uspomene poč. Vinko Dubročki, kojega se jošte i danas spominje star i mlado i dnešnjim poštovanjem o njemu govoriti i priopovjetati. Čim je došao na svoje mjesto, prva i najprecija skrb i briga mu je bila, da kuću božju malo po malo poljepša, uredi i nabavi što joj manjka. Staro i trošno crkveno ruhe zamjenili ih pomnoži novim. Odmah prve godine uvede Tidorsku svećanost. Za trošak iste, dogovorno sa županji i muževi pojedivili županiju, određeno bi, da se u pojedinim županijama, po selih kapeljanije sabire dobrovoljne prinose. Uvede običaj, da se po kapeljaniji na početku godine blagoslovije kuće i tom prigodom sabire dobra ruka za potrebe crkvene. Dobrovoljnimi prinosi, dobrom rukom nabavi „božji grobat“ za pobožnost u velikom tjetom. Do tada, je li hotio puk toj pobožnosti pristupovati, morao je u Kastvu ili na Rieku.

Novčanom priopovjetom svakog knjižnog broja, dobrom rukom, mlodari, nabavili nadalje taj velezaslužni za našu kapeljaniju svećeničko zvono i orgulje. Zvono je milom i liepom riječju, blagini načinom puk predočiti za svaku stvar, koja bljaše potrebita, da se nabavi na što veću čast i slavlju. Stvoritelja sveta, gospodara neba i zemlje. I dalje bi bio na tom putu radio, nu videć, da su mu state sile malakstati, odluči zamoliti mirovinu, koju i dobi. — Težkim srecem odioši se od svog ljubeznog stada, mrtog puka, među kojim je proživio 8 godina i 100 dana. Težak to bljaše razstanak i gamutni prizor. Preseći se u Kastvu, ali i nadalje ostala pod pukom i njim ona stara ljubav, staro prijateljstvo sve do smrti. Najbolje je to puk posvjedočio dne 4. kolovoza 1892., prigodom njegovog pogreba, poljutiv mnogo brojno, da mu izkaže poslednju počast. Neću pretjerati, ako recem, da se jošte danas mnogo zakrije suza u oku, kad se pokonku spomene. Njega je nasledio velebitni kapelan A. Stemberger, komu je osobito na srcu ležao napredak puka.

Nastojao je iz petnih sila, da sledi stopa svoga predčasnika; s kojih stopa nije puk uit danas stranputje zašao, no stopu po stopu po malo ali stalno napred kroči. Za njegovog kratkog boravka nedju nam, pak se odluči za gradnju novog groblja, odnosno razširenje starog, koje djelo se također pod njegovom upravom u dovrši.

Istonu sinu krasna misao, da se podigne novi žrtvenik i to: milostinjom, koje se imaju birati u tu svrhu svake nedjelje. Narod je odmah prigrlio tu namislu i u brzo snabre se toliko novaca, da se moglo podignuti i krasni oltar na čest Majci božji Lurdskoj, pod njegovim naslijednikom i sadanjim velebitnim kapelanom Vjek. Kloštom, decembra mjeseca god. 1891. Kao njegovi predčasnici, tako ni on nije prestao puk nukati i nagovarati, polag poslovicu: „Zirno po zirno pogaća, kameo do kamea palaća. On nabavi oveća propelo upravo majstorski izradjeno. Du tako lepo, krasno djelo zub vremena ne iztrosi, neviđaće isto smješteno, kako se iz početku mislio na groblje, no u crkvi z druga strane oltara Majke božje, gdjepono čeka streljina i bolja vremena, koja mijenja, da nisu daleko, pa da se i ste strane podignu invarorni oltar, prema oltaru Majke božje. Izmedju glavnih spomena vrednijih stvari bilo je medjutim nabavljeno i više drugih stvari, kano n. pr. sliku i t. d. Najnovije djelo ovih danas dogotovljeno jest uva na zvoniku. Da je bila ista potrebita ne treba dokazivati, nego ako samo navedemo, da će biti na ravnjanje crkveno, na ravnjanje škole, točne polaznje od strane djece, na ravnjanje ljudem domaćim na poju, ljudem prolazećim i inostranim putnicima itd. Pa napokon jest i na ured, a tim i na čest svim onim, koji su dragovoljno štogod doprineli. Bog plati svim!

Kao što je, kako je nama dobro poznato bilo iz početka kad se počelo nabavljati pojedine stvari, protivnika — tako ih je sada i biti će ih; jer se nije rodio, tko bi svim ugodio. Tu u svakom zitu ima kukolja, kako poslovica kaže; nu rad njezikoline puk nijo gubo volje, znajuće, da je jedino veslo brod nezaustavlja. Za sve je doprinjalo dragovoljno te se može utvrditi: da se malo kapeljanju može podijeti pukom i malo ih je, koji bi u tako malenom razdoblju učinili koliko smo ovdje nabrojili, na čest i slavlju božju. To nas upravo sokoli i ne dovjimo ni najmanje, da se neće dragovoljno odazvati pozivu i pružiti pomoćnicu ruku, da se crkva budi — kako je to nedavno gospodin kapelan u crkvi naznačio. Crkva će tad istinu postati jedna izmedju liepših u Istri — pa će svatko moći uzklknuti:

„Bielo dome, oj crkvice mila!“ Dočim se po gradovima natječe, kako bi čim većma poljeplšali pojedine priedjele grada, rušće stare i grader nove palate i zgrade prema duhu vremena; grader kazališta i slike dvorane za što liepše uživanje i nastudu — to se nasuprot na sebi naredi jagmi i rado daje težkom mukom, krvavo zasluzeni novčić za poljepšanje i okrašenje onoga mesta, u koje se on utiče u svili svojih tugula, nevolja i potrebalja, koje ga danonice sve to više tiste. Crkva mi je drža na sve druge zgrade i palate, jer znade, da je to stan nebeskoga Otca, koji nadaruje dobre, štitne, kazni opake; eige stvorenje jest nevinje i zemlju i sve što imadevno.

Nakana je bila ovim redkom, da u kratko očitamo, kako pred krepkom voljom uzmeli sve potezke; kako svakom ozbiljnom poslovanju i poduzeću treba uzbrinjati rafin, odlučnu volje, mara i požrtvovne sunge, kako za pojedinačnu čovjeka, tako isto za društvo, puk i nared.

Bože daj drijen se ciele naše domovine narod uviek složio kad utrebu bojaki biti za očuvati sebe, svetinje i narodnost svoje; da, Bog dao, inao narod naš svukud odlučne veću i požrtvovne sile, pa će sunce slobode sinuti i pred naša vrata. Da med namu nesloga na nastudu, gledaju i nastojmo, da njoj odmah i početku satremo glavu. U tu svrhu do... će biti, ako se za sve što nam je treba uviek muzki dogovorimo, što i k ko demeo ovo ili ono izvesti.

Pogled po svetu.

U Trstu, dne 18. jula 1894.

Austro-Ugarska. Prošlo nekoliko dana je u Austro-Ugarskoj zastupnici u Pragu sastanak, na kojem bježao jednoglasno zaključeno, da će složno postupati sa mladočeskim zastupnicima u Moravskoj. Dogovorio se također velebitni kapelan A. Stemberger, komu je osobito na srcu ležao napredak puka.

danja delegacija. Zastupnik Slama podat će se u Bosnu i Hercegovinu, da se uvjori na vlastite oči o tamnoj ovoj upravi i u obće o odnošajih u onih pokrajimah, o čemu kani govoriti u delegacijah.

Slovenski zastupnici na državnom saboru gđ. dr. Gregorčić i grof Alfred Coronini putuju po izbornim kotarima, to polažu svuda račun o svojem dje-lovanju koli u zemaljskom saboru, toli u državnom vjeću.

U madjarsko ministarstvo stupio je kao ministar poljodjelstva jedan od najbogatijih posjednika i velikaša, naime grof Festetić. Novi ministar je u rodbinskom savezu sa nevjšim ugarskim i austrijskim plemstvom, pak se odatle zaključuje, da je njegovim imenovanjem za ministra nevršćen položaj madjarske vlade.

U hrvatskom saboru palo je jurevišo interpelacija, izmedju kojih spominjeno onu zastupnika Franka, koji je upitao bana, kako može opravdati izvještenje madjarskih zastava na nekoj javnih zgradah u Zagrebu prigodom dolaska novoimenovanog nadbiskupa. Na to je ban odgovorio, da imadu zajednički uredi pravo izviesiti uz hrvatsku i madjarsku zastavu. Interpelant nije se zadovoljio tim odgovorom, jer je izvještenje madjarskih zastava na uredih u Hrvatskoj protuzakonito.

Srbija. Od putovanja kralja Aleksandra u Carigrad očekivali su Srbi, da će dobiti od turske vlade kojekoliv polaskić, kao n. pr. bolje zaokruženje granica naprav Turškoj, imenovanje biskupa u Macedoniji itd., ali čini se, da od svega toga neće biti ništa. Viest, da će kraljica Natalija stići u Srbiju za imendan kralja Aleksandra, neće se obistiniti. Kraljica se naime protivi odlučno sadašnjoj vlasti i načinu, kojim ona vlada. Razkralj Milan, da će se za koji dan uputiti u kupelji izvan kraljevine.

Bugarska. U nedjelju bijaše u Sofiji veliki narodni tabor, na kojem se je odlučno govorilo u prilog bivšem ministru Karavelovu, koga je našišnik Stambulov bacio u tamnicu. Preko 2000 osoba sakupilo se je pred tamnicom, zahtijevajući, da se Karavelov na slobodu pusti. Karavelov neće da upravi molbu na knezu, te radi toga neće vlast, da ga knezu preporuči na pomilovanje.

Francuzka. Jučer je počela u francuzkom parlamentu razprava o iznimnih zakonih proti anarhistom. Protiv vladinoj osnovi podnešeno je mnogo protuosnova i izpravaka, te se nemože predviditi, kako će vlasta iz parlamentarnog boja izći.

Italija. Zakoni, prihvaćeni u parlamentu proti anarhistom, odobreni bivaju u gornjoj kući ili u senatu. Anarhisti počeli su bježati iz Italije, bojeći se strogosti tih zakona.

Franina i J. rina

Jur. Vaša lokve su se ipak jedan put napustile.

Fr. Su, su, ma no od dažja, nego od krajnjih suža, koje su točili, kad im je prodak Jerko pobigao. Midevaljdravala dne 15. t. m.

hiža je bila u perikulu, da je voda ne uzeće.

Jur. Neboj se Franu, da dođi bon puljski vitar, pak će vreda sve posušiti.

Fr. Noka nas pusti u miru oni puljski vitar i neka ne miša naše arje, jer nam je dražja bura, logo jugo.

Doseđenikom.

Oj! stanuto kloto ruke, stante, U tu zemlju ne dirajte svetu, Ona j' naša... Manto se je mante, Sveto kraje tražite na svetu!

Vaša nam je dobro znana zloba, Hrđaji biste skučili nas varkom, Ušutak nas k u davno doba,

Kakim zlatnim, zamamljivim darkom.

Ali rok so gorka puni čeda,

Nu ta zemlja neće biti vaša!

Pusto hrđo! zar da s a vašeg zlata Mileg mi se određemo doma?

Nit nas ejajna vaša wami plata,

Taj smo sunca ugledali svjetlo!

Taj nam pjesmom uspavala maje,

Taj slaveći djevoja podrijetlo

Sreća mire pričala nam bejko,

Veleći nam: To je zemlja naša!

To nek djevoja dika bude vaša:

Hrvatska se zastava taj vije, Kojoj nebo svoju boju poda,

Kojoj ejajem sunčanjem sije,

A od kroca rumen dobi roda!

Zastava ta vodila nam prodje,

Herbras borce, k pobjedi i slavi,

Njom su domu učvrstili modjo,

Oko čela lovora im sav!

Nijo zemlja, nijo ot voša,

Dok je svjota bit do vječkom naša!

Zato stante, klete ruke stante!

U tu zemlju ne dirajte svetu,

Ona j' naša! mante se je mante,

Svojo kraje tražite na svetu.

Tudj ate nam!.. tudj majke sin!..

U daleko vratilo se kraj,

Vratilo se k vašoj otadbinu!

Pod okrilje vaše mire moje!

Domovina ona jesto vaša,

Ova znajta, bit će vječom naša!

Emin.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri. Posje prijosa, objavljeni u broju „Naša Sloga“ od 10. maja, prispijeli su ravno na ruke tajnika družbe dra Laginja u Puli slijedobi prinosi: Dr. M. Trinajstić poslao je 5 for, sakupljeni u Bužetu među prijatelji i to kod Vj. Brozovića 1 for, a kod Nadana Zorina 4 for prigodom prodaje spomenutkoj Ivi iz Vrha. — Gosp. Gustav Modrušan, ljekarnik u Kartovcu, poslao je 25. maja daljnji a kontu utemeljitoj sveto for. 10. — Dr. Vicko Bošković iz Splita poslao je 70 kruna (for. 85), sakupljeni u imo čestitke dnu. Ante Trumelj, kad je obavio odvjetnički ispit; dr. Duboković je uz dr. Dubokovića još 45, sve sama perjanica našeg dijona Splita. — Gospodja Simić Šefu iz Trava na Goričkom postala je 50 nov. — U Danče Domjanović u Puli dne 18. maja ostatak radnica krème 50 nov. — Uredništvo „Pozavsko Hrvatsko“ for. 5:30, sabranih u Brodu na Savi ne svatib g. Ivana Statinera, a na besedu g. Frankovića. — Isto uredništvo poslalo je for. 12, sakupljenih dne 1. juniju pri koladvi u blagovnoj „Oružju kudje“, svratišta g. Franje Benčovića, izručio vlast, kapelan Kirchmajer. — Dr. K. Janečić u Puli odstot u kojkoj kužion for. 1:50. — Sabrano 8. junija u kralju Daniju Damjanović u vječoj družbi for. 12:47. — Isti dan dr. Janečić za odhodnu darovao for. 10. — Muška podružnica iz Trava poslala 19. junija iznos od 7 20 preostatak zabilje u Boljuncu. Živili Špoljani! — Na proslavi imandane g. Lačka Križa u Puli sakupljeno je for. 5:20. — Gosp. Gustav Modrušan, ljekarnik u Kartovcu poslao je 20. junija daljnji for. 20 na radnju utemeljitoj sveto.

Kamenje, vapno i pjesak za kaštelirska školska zgrada već je pripravljeno na mjestu; potrobiti lies naručio je takodjor, pak će zidanje Božjom pomoću započeti već ovoga tjedna. — Da Bog dade u dobru das!

Našemu uredniku izradila je gđa S. Zahijev u Mihotići for. 7 i 18 nov. i to for. 5 podario nešto imenovan gospodin a for. 2 i 18 nov. preostatak od igre.

Od g. Červari primili smo for. 9 sabranih u Bv. Ivanu kod Trata, prigodom veselice tamčnjega brahlnoga društva, ob-

Zaplenja. Prvo izdanje današnjega lista bilo je nam po nalogu državnoga odjeljstva zaplenjeno radi članka: "Znako mi malo obecajući" radi dopisa: "Iz Podgrada" i radi drugih razgovora "Franina i Jurina".

Dozvolom državnoga odjeljstva prirodiljivo drugo izdanje izpuštiv je zaplenjenje članka.

Mlade mije. U poneđeljak prikazano je ovdje u sv. Justu prvu nečekanu žrtvu Svečinskemu bogoslovu gosp. Ljudevit Čikoviću, rodnom iz Jurdani u občini Kastav. U nedjelju dne 22. t. m. čitati će prvu sv. misu g. Hinko Šone u Tomaju na Krasu, g. Fran Gaštin i g. Andrija Zink u Rojanu kod Trsta. Bogoslovski krčki biskupije g. Ante Bonišić promisliće u Puntu, a g. Kleme Bonišić u Basici; g. Ivan Marićić, netjek našeg dnečnog predstavnika preč. gosp. Antuna Kuračića, promisliće u Puntu u nedjelju dne 29. t. m. Bilo sretno svima; Bogu na čast a narodu na spas!

Dar družbi sv. Cirila i Metoda i Bratovščini hrvatskih ljudi u Istri. Prigodom smrti svoga rođaka Natala Tomičića darovan je g. Ante i Frano Šterk for. 7. na mjesto vjenca.

Za Cirilo-Metodijski dar veleč, gosp. Fran Stefanutti, župnik za Pazin, darovan je 1. for.

Mornarska zadružna u Trstu Vjekoslavu Spinčiću. Zastupnik naroda g. profesor Spinčić dobio je od "Associazione marittima in Trieste" pismo, koje u hrvatskom pravoručju ovako glasi: "Presveti lom gospodinu Vjekoslavu Spinčiću, odslaniku na carovinskom vištu itd. Zadovoljavajuš avio iskrenu dužnost, iztekuju jo podpisom više - izvještajući zadružno, sakupljeno u glavnoj skupštini ovo mornarskoj zadruži, obdržavajući u Trstu dne 24. prošloga junija o zadružnom radu - zahvalnim svrhom dobrohotno i reyno zanimanje Vašeg presvetjelog gospodarstva u prilog našeg trgovackog mornaričkog i osobito kod razprave netom u život stupivšeg zakona o podjavi trgovackoj austrijskoj mornarici.

Skupština radostna i prezahvalna na tolikoj i uspiješnoj podpori, i pouzdajuć se u daljinu blagohtan zagovor V. P. G., izrekla je jednoglasno svoju iskrenu zahvalu za toli zaslužan trud, a ponizno podpisano, tumačen taj glas i rado mu se pridružujuć, molj V. P. G., da ga primi svjetom običenom uljnostju i da i unaprijed nastavlja našoj trgovackoj mornarici i vojoj mornarskoj zadruži svoju toli obsežnu i izdatnu podršku za razvoj naše mornarice i na korist naših primorskih zemalja.

Blagozvolute P. G. primiti još dvačetna najodličnijega stanovanja najponzitivnijega vjenca mornarske zadruge. Predsjednik: Hüttnerot; vježnik-tajnik: Pizzetti. Trst, 4. julijsa 1894."

Priobćujemo ovo pismo, da pokažemo kako i družtvu, koje se ne može nazvati našim po narodnošću čuvatu, znade cijeniti zasluge našega zastupnika; kako i u neodvičnih i na naših krovugovih ljudi, kojih ne vidi ni strast nit vržaju prevaru, koji mrzi samu krvicu i ljubi pravice, i koji je posvetio svoje sile dobrobiti svoje rođene zemlje, naše hrvatske Istru.

Bacio ga je Iz kuće. Iz Pazina pišu nam 18. t. m.: Kod zadnjih izbora za upravno viće u našem gradu glasovito je za hrvatske predstavnicke u III. tisuću Ivan Črnjek a iz Berna, otac obitelji, braćeće četiri osobe, imao velik sivomnik. Stanovao je u kuci pozantoga prijatelja našeg puka, Leandra Camusa, tugeva itd. u Pazinu.

Taj prijatelj puka doznav za glasovanje Črnjeku, naložio mu, da mora vratiti u njegove kuće. To se i dogodilo. Pošto nešto puko u Bernu nijeđnog prostoga stana, smješto se siromah sa obitelju u jednu staju. Tamožnji jedan naš rođadžin odločio je pomoći milosrđnju ljudi kupiti onu staju, te ju za onoga siromaha pregraditi za stanovanje. U tu svrhu pomociće mi nesto suočiti, ali to neće biti dosta, jer su većinom i sami siromasi.

Učinio bi djelo milosrđju svaki, koji bi pritekao tuom siromahu bilo kojim mlijedrom u pomoć. Molimo naše rođadje, da nezapusete siromaha, koji je nastradao, te nije htio prodati svoje posjete. (Mi smo pripravni primati milostiju za tog siromaha i polučemo zanji for. 2. Op. Ur.)

Zupnička mjesto. U nošnji biskupiji raspisana je natjeraj da koncem tek. m. na sljedeću zupničku mjesto: u Jelkunu, Republičku u Završju.

Oblastna radoša. Dne 25. t. m. izrčutiće se u Lošinju od pomorske oblasti na javnog dražbi radnja za uređenje ušća u Slaveni, a naposa mi Hrvati moramo da stiti i štovati. Poznato je, da su sv. braća

procijenjena na for. 14,521.40; uložka iz- na for. 728.

Izvanredna glavna skupština družbe sv. Cirila i Metoda u Istri obdržala je u detvratku u hrvatskoj čitaonici "Zora" u Opatiji. Skupština bilo je veoma dobro posjećena. Taj bilo je uz dijagon pogredjajica presy. g. dr. Dinko Vitezović, sav odbor, ola narodna zastupnica na državnom saboru, većina naših zastupnika na zemaljskom saboru, više odjeljivosti svećenika, trgovaca i druge inteligencije. Važnije točke skupštine donestu deme i budućem broju, za danas probavajući krasan govor g. predsjednika.

Mnogobrojan posjet skupštine najbolji je odgovor bečkim židovskim listovom i njihovim drugovom u Pragovu, koji bi htjeli izvrši ruglu i smjehu sve ono, što nije židovsko-liberalno.

Hrvatska čitaonica u Mihotićevi obdržavati će u nedjelju dne 22. t. m. u 6 sati izvenrednu glavnu skupštinu, na kojoj će se razpravljati o promjeni nekojih ustava i novog družbenog pravilnika i o inih predložih. — Pozivaju se gg. članovi, da se mnogobrojno dostave k toj skupštini.

Oružnička postaja. U selu Klanec, sudsbeni kotar Kopar, otvorena je ovog mjeseca nova oružnička postaja.

Ubijen od groma. Prošloga čeduna ubio je grom Ivana Jedrejčića, seljaka iz Linderu (občina Pazin), koji se još uputio na radnju u polje. Sin pokojnikov, dečko od 10 godina, bijaše nekoliko korakajući od otca, te je ostao neozljeđen.

Iz Suska pišu nam 14. julijsa. Nekoj dan jo naš imonovan, ali od većine ne odabraci, "ancijan" javio puk pred crkvom neka već jednog bude mir u ovom mjestu, jer da to hoće g. načelnik u Lošinju. To je lije i pametno, ali tim navještanjem mišlim, da se jo promeša olij i da je i odvje očita namislio toga navještanja, a znate koja je? Naši neprijatelji trubili su u svjet, da je kamen smutnje ovdje bio bivši g. učitelj i zato govoraju: maknimo njega i mir je gotov. Ali se uprav dogodilo obratno, jer naši šarenjaci, oskoljoni toboko pobjedom nad g. učiteljem, većim silom udaraju na nas Hrvati, a to mogu činiti, jer je vlast u njihovih rukuh. Gosp. "ancijan" ako iskreno misli i radi za mir, nebi valjda pogriješi, kad bi tu preporuku ponovio u onoj poznatoj prodavaopici duhana, gdje su svake noći sustanci i sile, iz kojih bi Hrvati, kad bi bilo na njihovu, moralj izadi razbijene glave. Nam Hrvatom ne treba takve preporuke, jer smo bili mi, nebi valjda, ali uzačudno, vapimo sa mirom. Mi smo svakojak zlostavljeni u poštenju i u imajućem, proganjeni, kaznovani; ne poštujemo se naši jeziki ni našu narodnost; naša vlast sasvim mimoilazi, premda i mi plaćamo porezu u novou i u krvi — pa tako se može i pomisliti, da bismo mi bili protivni miru, kad bi u tom moralj biti bili bud što bolje? Mi zato mislimo, da se jo pod tom preporukom brijelo redi Hrvatovom: Budite šarenjaci, nemojte ljubiti svoj hrvatski jezik, ostavite se "dobru jutru" i "dobro večeri", nemojte držati "Našu Slegu" i ouda da vam biti dobro. A da se u tom nevarnemu čujte. Oao isto vodi, kad nam je to javio g. "ancijan", mi, ujekoliko Hrvata sveratimo njegovog "adjunta" (pristava) i pozdravljamo ga sa "dobar večer" a on nam ni rieči. Da li to vodi k miru? A no... Za mir u dobru mi smo bili i jesmo višak pripravni dušom i tisom, ali zato mi smo i unaprijed ljudi naši mali hrvatski jezik, sluziti čemo se hrvatskim pozdravom, držati čemo dičan "Našu Slegu", a njezinog urođenika noka Bog pozvati!

Sa otoka Cresa dne 7. srpnja 1894. (Cirilovo). Mi smo u našoj biskupiji od davnih vremena štovali sv. Cirila i Metoda a dne 11. ožujka, kuko to svjedoči baš krasna služba za taj dan složena, a dita se u dudatku k časoslovu u za- skupštinu Krčku.

All, odkad je slavno vladajući sv. otac papa Leon XIII. svojom glasovitom okrugličicom "Veliki Nalog", od 30. rujna 1880., odredio posebnu službu i u časoslovu i u misi za vukolike krunu na čas sv. Cirila i Metoda, a članovskih apostola, od ad je i poboznati prema tim našim svetocu počelo se i mod pukom "sv. to više hrvati". I pravo jo! Ako svaki narod časti i štuje na osobiči način ono svetce, koji su prvi ljudi svetoj vjere med njega donesli, zašto da i Slaveni tega dne; i ti zar da i u tom budu zadaji? No, toga nosimo biti!

Sveti Ciril i Metod pokratali su većinu slavenih naroda, a našo pradjedovje Hrvati po Primorju i po otoci, ako nisu pokratali, to su boz dojbova u vjori utvrdili. Alj i drugi razlog zašto jih mi Slaveni, a naposa mi Hrvati moramo da stiti i štovati. Poznato je, da su sv. braća

slaveni jezik uvela u službu božju, pa tako su oni postali prvi apoštoli Slavena i u vjori i u prosvjjeti. Nešto se pak zaboraviti, da se jo taj sadu zvani staro-slaveni jezik, oduvao u službi božjoj do danas, razmerno najviše uprav u našoj biskupiji.

U svestkovaju "blagdane" sv. Cirila i Metoda izidio se pak osobito svake godine svedenstvo ovoga krásnoga hrvatskog otca. Letos se jo sveđane obavila u maljenju al dražestnoj Martinšćici, gdje je sakupila lipe kita i osoreg kreskog dokanata. U lipou, novoj kraljnoj crkvi odgojao je svetcu sv. misu uz podvorje predstanički dokan i nadop osorci, — to se već razumije u staro-slavenom jesiku, ili kako se već obično riječ "lagoljaski". Buduć je u svjeti misi doholjiti i naroda, to je rođoljubivi mladi upravitelj lubenčki pop Petar Zaharija držao kratko, jezgrovito a lijevo prigodno slovo. Mještani pokupravili dobri pop Anton Petrić pogostio je davanostorici svojih drugova u radu u vino-gradu gospodnjem, koji — naravski — nisu se mogli rastati, a da se ne domislo naše države Sv. Cirila i Metoda. Dotično čednu svetinju od for. 13 odpremili smo vam juče potom.

Duci će vrijeće, ako Bog dà, kad do blagdan Sv. Cirila i Metoda postati svim Slavenom "zapovedanim". — Međutim molimo svetu braću sv. skupa, da za nas Hrvati i u vas slaveni narod pri dragom Bogu odvjetuju!

Olyajški čip. Pod tim naslovom čitamo u porečkom listiću, kako jo netko veći broj stabala, koja su radovim zasadjena na štalatu u morsku salu u Poreču, provrtao svedrem ili čavlon i manjim korm skinuo. Resta stabla da su lijev uspjevala, da bijaju dujna i pravi ares očom etalatu. To divljako djelo da je moglo počiniti samo provrata dajući razorujući duh.

Tako porečki listić, a mi dodajemo tomu, da jo vrlo žalostno, što se što takva u "glavnom" gradu Istru u "viličarnom" Poreču pod nosom oružničtvu, mještinstvom redarstvom i onog gradjanstva dođuti može. Ovo divljako djelo sjeda naši mnogobrojno štete na vinogradima, ušinah itd., što ih posušila pravili godinu nepoznati zlotvori u okolici Poreča i u bliznjih solih, radi čega je upravo spomenuti list opetovo digao nobo i pakao proti tobožnjim hrvatskim divljakom, agitatorom itd. Nebi li možda onaj list potražio i našo one zlotvoro medju zidinama grada Poreča, modju onimi divljaci, koji eguljaju na stabala, tor ista probudiš uared grada Poreča? Doder, skusi "L'Istra", nebi li došla u trag onim razorajućim dušam, kojim treba datko višo "culture", nego li poslednjem našem pastiru.

Iz Sv. Mateja pišu nam 10. t. m.: Na tražu pojavila se u ovih stranah, a i preko na Grobštinstvu, kako ljudi vele, možimo crva, koji grozd ili dijelove grozda (fusiljku) pregrizaju, to isti odpadaju. Treći je to pogibeljni ospriječaj, koji prijeti našem najizražajnijem proizvodu, kojega su podoli ujekoj brati, ne pozaučiti drugoga sredstava, kojim bi ga utamanjili, da tako obvezuju ono, što je kisi ostalo i što misli peronospri preostati. Mušan i težak ih posušila, par lekoja, pa bilo i kod onog člane komije u "koretu". Da, da, gospodino sputnici, blamirati jesi se, a ja u tvrjoj koži potražio bih put proti staroj "Capriji". Jer što ćeš sada ovdje? Ovdje neču dosta pere, u kojem drugom mjestu mogao bi si stoti favor-vienac poput onog zndnjeg u Buzetu!

Kod ove prilike nečesto zaboravili poslani su novoznači "podstatu in erba"! Nismo se čudili njegovoj radinosti, jer načelnička stolica nije bio svakdanjeg! Ovaj kandidat je jako matlii u avonu poslu, pa bi mu preostalo u tjednu sedam dana — obdične stvari! Ali što se hoće, da ova tri godine bude treba drugi uporabiti slobodno vrijeđe! U ovih triju godinu proučavao je na vodac za druge put (ako ostane jošte u Buzetu, da svrši onih pet ili šest po Pitjeideru baštiničnjem pravdu) par lekoja, pa bilo i kod onog člane komije u "koretu". Da, da, gospodino sputnici, blamirati jesi se, a ja u tvrjoj koži potražio bih put proti staroj "Capriji". Jer što ćeš sada ovdje? Ovdje neču dosta pere, u kojem drugom mjestu mogao bi sazrije obdičako — grožđe.

Mi smo svima prijatelji, pa i tomu gospodinu. Iz prijaznosti saytujemo mu ovo: politiku u kos, u ruko hrvatsku slovinu, te "gusto" slobodno vrijeđe uporabiti u učenju jezika, većino istarskih stavnika i corpora di bacca! Ako neće onda više poslu imati, to zaboraviti obdičano kielo grožđe! Za sada pak neka pokuša dobiti volju, to skinje onaj o. kr. jednočišćen napis, to ga nadomjesti sa dviječišćenim. Nadamo se, da će taj mladi gospodin ušib dobrohoti savjet uvažiti, da nećemo biti prisiljeni obratiti se drugom.

Toliko o svim pravcima, koji su se trudili po kudah, da nagovore normare Bazućane na glasovanje. O trećem junaku, koji se isto svišto junatvom iztečao kod izbora, o bivšom Talijanu, bivšem Hrvatu a sud opet Talijanu redi domu smanjeno: o svih faza svoje metamorfoze, noka si obdrži ovu zadnju, noka progredi i prudi svoj životopis, te noka se onda tri godine mlinčno pripravlja za koju drugu metamorfozu! Sliči transit gloria mundi!

Toliko o zadnjih izborih za danas. Vašom dozvolom, gospodine uređnici, ovrnuti ćemo se još na ovo jake počutne izbore, te toloskopom promotriti "satellite" ovih triju potonjih izbornih "sunca". (Same izvollte. Op. ured.)

Dobrohotni savjetnik.

Srebrne dvadesetice i komadi po 4 nvđ. (patakuni) povući će se, kako javljaće beski listovi, po malo posvema iz prometa.

Knjizvenost.

Škrilac, napisao H. Čančelanor, prvoš. I. Zorić. U Zagrobu knjižara dioničko skar. Cijena 60 nvđ.

